

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2014/7

REFORMÁTUS EGYSÉG FESZTIVÁL

A Református Egyház az emberi életút során végzett szolgálatát hét sátorban mutatta be. Gyülekezetünk a felnőtt korszak bemutatását kapta feladatul.

„Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Egykor és most

Idén május 24-én ünnepeltük a Magyar Református Egyház újra való megalakulásának öt éves évfordulóját, amely egyben a Magyar Reformátusok hetedik világtalálkozója volt. Ebből az alkalomból több rendezvényt is szerveztek országszerte, köztük Debrecenben a Református Egység Fesztivált.

Feleségemmel és két – akkor még – kicsilányunkkal 1996-ban voltunk először Erdélyben, történetesen a Magyar Reformátusok Harmadik Világtalálkozásán. Akkor gyanakodva és szorongva közeledtünk az úticélunkhoz: biztos, hogy laknak itt magyarok? A kádári rendszer ebben a tekintetben igen alapos pusztító munkát végzett bennünk. Erdélyről, Kárpátaljáról, Felvidékről, Délvidékről beszélni ilyen szempontból tabu téma volt.

Annál nagyobb volt a meglepetésünk és az örömünk, amikor nemcsak magyar szót hallottunk, hanem olyan szeretettel találkoztunk, amelyet nem fogunk elfelejteni soha.

Az idén, Istennek legyen hála érte, két kedves sepsiszentgyörgyi testvérünket tudtuk vendégül látni. Velük együtt vetünk részt a szombati rendezvényeken: a kistemplomi zenei előadásokon, a megnyitón, a kollégiumi kiállításokon, a könyvtárban, megnéztük a Munkácsy-trilógiát a Déri Múzeumban, majd a Kossuth téri kiállításátrakat, amelyek a református egyház különböző típusú közötti szolgálatairól tanúskodtak.

Felemelő érzés volt a záró istentiszteleten a közös úrvacsora, amely egyben bizonyágtétel volt azok számára is, akik járókelőként látták, hallották az eseményt. Bizonyágtétel arról, hogy bárhogyan alakuljon ez a világ, az örökkévaló Istenhez

akarunk tartozni, az Ő szavára akarunk hallgatni, aki kimutatta irántunk minden értelmet felülmúló szeretetét.

Illés próféta a nehéz időkben így panaszkodott: „Nagy búsulásom van az Úrért, a Seregek Istenéért, mert ... én egyedül maradtam, ...” (1Kir 19,14). De az Úr bátorította, hogy nincs egyedül, vannak még rajta kívül, akik szívüket az Úrnak adták. Bennünket is megerősített ez a találkozó, hogy nem vagyunk egyedül. Az Úr gondoskodott arról, hogy sokan – több mint tízezren – együtt lehettünk, örülhettünk egymásnak az Ő Fiában való hit által. Hála legyen érte!

Farkas László

Egység fesztiválon

Örökzöld ültetése után sepsiszentgyörgyi vendégeinkkel a templomudvaron

„Legyenek láthatóvá tetteid” (Zsolt 90,16)

Magyar Reformátusok Hetedik Világtalálkozójának jelmondata

Felejtethetlen, csodálatos eseményben volt részünk 2014. május 23-25. közötti napokban.

A Sepsiszentgyörgy-Belvárosi Református Egyházközség 42 tagja vett részt a Debrecenben szervezett Református Egység Fesztiválon, képviselve a Sepsi Egyházmegyét. Voltak olyanok, akik első alkalommal látogattak el erre az ünnepségre, mások már öt évvel ezelőtt is ott voltak, így jómagam is.

Gyülekezetünknek testvéri kapcsolata van a Debrecen-Nagyerdei Református Egyházközséggel, több presbiter család állandó baráti kapcsolatot ápol ottani családokkal. Péntek késő délutánján érkeztünk meg a nagyerdei templomhoz, ahol már vártak a vendégfogadó családok. Püskiné Szécsi Judit tiszteletes asszony bemutatott egymásnak, ismertette a programot, majd mindenki hazatért az öt vendégül látó családhoz.

Szombaton 10 órakor a Nagytemplom előtti téren kezdődött a megnyitó ünnepély: köszöntések, majd visszatekintés hangzott el a magyar református egység elmúlt öt évéről.

Sokrétű és gazdag program várta a jelenlevőket a kis- és nagyszínpadon, valamint a Kis és a Nagytemplomban. Szinte nem is lehetett választani a különböző kórusok, koncertek, népi táncok, zenekarok előadásai között. Talán mégis kiemelném a Kolozsvári Református Kollégium ifjainak a *Légy jó mindhalálig* című darabját, az orgonakoncerteket, a Tordaszentlászlói Énekkart (erdélyi népviseletben), a Kolozsvári Református Kollégium vegyeskarát és Mészáros János Elek koncertjét. Különbőféle kiállításokat tekinthettünk meg: *Jövevény voltam és*

befogadtatok, Nincsen számunkra hely (fotókiállítás), a Déri Múzeumban a Munkácsy, az egyiptomi, valamint a népművészeti kiállítást. Az egyházi szolgálati területek kreatív bemutatkozása során az a szervezőelv kapott kiemelt hangsúlyt, hogy az egyház hogyan jelenik meg a társadalomban, a „bölcsőtől a koporsóig” *hogyan szólítja meg az embereket, és hogyan segíti őket életútjuk során.* A hét sátorban, a *végigjárható „állomásokon”* különböző intézmények által a – születés, kisgyermekkor, kisiskolás kor, középiskolás kor, fiatal felnőtt (egyetemista) kor, a felnőttkor (mely a nagyerdei gyülekezet által lett bemutatva), és az időskor – így bontakozhatott ki a fesztivál látogatói számára egyházi életünk gazdagsága. A Magyar Reformátusok Hetedik Világtalálkozója mindenki számára felejtethetlen és gazdag élményt nyújtott, s azt tanultuk meg, hogy „a világ nagy eseményeiben éppúgy, mint egy kicsiny élet kezdetén, jelen lenni a másik életében a szeretet ezer apró rezdülésével” – talán ez a legfontosabb.

Vasárnap reggel közös istentiszteleten vettünk részt a nagyerdei református templomban, ahol Pap Attila lelkészünk hirdette az ígét.

Búcsúzásul a templom udvarára egy emlékfát ültettünk az általunk vitt erdélyi földbe, hogy hirdesse ez a kis fa az összetartozás, az egység fontosságát.

Abban a reményben búcsúztunk, hogy öt év múlva ismét együtt ünnepeljük a Magyar Reformátusok Nyolcadik Világtalálkozóját.

*Flórián Ildikó, nőszövétségi tag
Sepsiszentgyörgy-Belvárosi Református
Egyházközség*

Egy diákkórista szemszögéből

Nagy lelkesedéssel indultunk Debrecenbe a hódmezővásárhelyi Bethlen Gábor Református Gimnázium énekkarával. Csorba Emese tanárnő karvezetőnk lélekben felkészített minket a várhatóan felemelő közös ünneplésre. Megtanultuk a 300 fős kárpát-medencei egyesített fesztiválkórussal énekelendő műveket. Megérkezve a Debreceni Református Kollégium épületébe, rögtön a regisztrációval kezdtünk, majd a többi kórossal együtt felvonultunk az Oratóriumba, ahol közös főpróbára került sor. Találkozhattunk testvériskolánk, a Kolozsvári Református Líceum énekkarával is. Rajtuk kívül együtt énekeltek a Beregszászi Kamarakórossal, a Tordaszentlászlói Énekkarral, a Szeged-Honvéd Téri Református Egyházközség vegyeskarával, a nagyváradai Partiumi Keresztény Egyetem énekkarával, a FIRESZ-kórossal és debreceni illetőségű együttesekkel: a Vox Iuventutis Gyermekkarral, a Nagytemplomi Énekkarral, a Hittudományi Egyetem kórusával és a Kollégiumi Kántussal. Különleges volt hallgatni a hangszerkíséreteket; két üstdob, billentyűsök és egy rézfúvós együttes kísért minket. A próba után került sor az elszállásolás beosztására. Vendéglátóink a Debrecen-Nagyerdei Református Egyházközség gyülekezeti tagjaiból voltak. Kettes, hármas csoportokban vittek minket otthonaikba, ahol maradéktalan ellátásban részesülhettünk. Mivel eddig csak közös szállásokon laktunk, szokatlan volt ez az elhelyezési forma. A családok szerető törődése ugyanakkor feloldotta ezt velünk, sőt maradandó élményekkel gazdagodtunk. Vacsora után hamar ágyba kerültünk, hogy kipihenhessük magunkat a másnaptól ránk váró szolgálatokra.

A reggeli után közösen sétáltunk egy nagyot az állatkertben. Az összkart alkotó együttesekkel ebédeltünk, majd a Kossuth térre mentünk, ahol az ünnepi istentiszteletre került sor. Ez az alkalom nagy ünnep volt a Református Egység Fesztivál keretében, ahol a Kárpát-medence református gyülekezetei kifejezhették együvé tartozásukat, és közösen dicsérhették a teremtő és megtartó Istent. A szemerkélő eső hamar elállt, és mire elkezdődtek a minket érintő programok, már újra sütött a nap. A szervezők mindenre kiterjedő figyelemmel gondoskodtak rólunk, többek között a víz utánpótlásáról is. Alig vártuk, hogy elkezdődjön a közös éneklés, amire annyit készültünk. Minden csapat a saját egyenruhájába öltözve énekel, voltak kórusok, akik gyönyörű népviseletben. A karnagyok egymást váltva vezényeltek minket. Kiemelném a számomra legszebb kórusművet, a lelkipásztor-szövegíró Kádár Ferenc „Magyar ének”-ét, amit maga a zeneszerző, Berkesi Sándor vezényelt. Ezt a darabot mi már többször is énekeltek egynemű-kari változatban, de most vegyeskarban is előadhattuk. A harmadik versszakában a következő sorok hangzanak: „Add, éljünk egymásért és senki ellen, bárhol e földön, de istenközelben.” Ezt és Kölcsey Himnuszát énekelve – némely alkalommal közösen a tízezres református tömeggel – átérezhettük az egymáshoz tartozásban és a közös gyökerekben rejtőző megfoghatatlan szeretetet. Az öt kórusmű mellett sok gyülekezeti éneket is énekeltek az úrvacsora alkalmával. Először láttunk ennyi embert egyszerre úrvacsorázni. Az istentisztelet végén összegeztük magunkban a látottakat-hallottakat, és bár folytatódtak szá-

munkra a programok, magunkkal vittük a fesztivál jelmondatát a 90. zsoltárból: „Legyenek láthatóvá tetteid!”

Aznap este már korábban kerülhetett sor a vendéglátó családtagjainkkal való vidám találkozásra, így több idő jutott egymás megismerésére. Itt szeretném megköszönni diáktársaim nevében is a gondoskodó szeretetet, amellyel megörvendeztettek minket. Végre aztán vasárnap délelőtt a nagyerdei templomi istentiszteleten viszonozhattuk kedvességüket éneklésünkkel.

Énekléssel szolgáltunk a teológus vizsgával egybekötött, egyébként is rendhagyó alkalmon. Négy művet adtunk elő önállóan. Hadd mondjam el, hogy nagy élményt jelentett úgy énekelni, hogy közben tekintetünk vendéglátóink tekintetével találkozhatott. Egész más lelkülettel álltunk így ki az Úr asztalához. A szolgálat után pizza és rengeteg sütemény várt minket a templom udvarán, így a lelki feltöltekezés után testileg is megerősödhattunk.

A következő és egyben búcsúprogramunk a város felülről való megtekintése volt: megmásztuk a Csonkatemplom tornyát. A négy „bástya” között nyitott a templom teteje, így körbenézve, látható az egész város panorámája. Hihetetlen, de egészen a Nagyerdőig el lehet látni! A hazaúton a harsogásunkkal vetélkedő vihar sem tudta csendesíteni bennünk az élményeket. Bízunk abban, hogy a közös jubileumi ünnep után megjelenik tetteinkben az örök evangélium: „Az Isten szeretet.”

*Csorba Emese, tanárnő és
Forrai Fanni, diák, Hódmezővásárhely*

Dóri mondta ma este a táborból hazaérkezve:

„Anya, olyan jó Bendzsinek, hogy a nagypapája pap. Tudod, Püski Lajos bácsi. Nekem is kéne egy ilyen pap nagypapa.”

2013. februárjában:

Az egyik nagyobb élelmiszerboltban 2 db kaparós sorsjegyet kaptunk a vásárlásunk után. Az első sajnos nem nyert, így a második kaparás előtt Dóri nekiállt hőn imádkozni és lám, nyert egy Balaton szeletet. Odamentünk a pénztárhoz kiváltani és Dóri közölte mindenkivel, hogy: „Látjátok, milyen jó Istenhez fordulni!”

Közzéteszi: Kovács Kriszta

Keresztrejtvény

I.	II.	Mezopotámia ma	Ver Nőstény szarvas (ék. hiba)		Apostol Ismert filiszteus	Bruttó hazai termék	Nagy költőknek nevének betűi	Szaj tató hang	Üdvöz légy
		K							K
Amper Beethoven IX. szimfonia Csúnyán eszik							Képző		
Szúr									
			Vas 396. ének eleje		„Kőszikla” Jézus nevezte így Szintén	Küldetés, hittérítés	Tonna Kérdő hang	Római 50	IV.
Humoros történet Jézus maga ez			Női név Kikötő hely				Cink Mennyei Jeruzsálem ik!		
						Csípős fűszer Jónást bekapta			
Polietilén Idő jele		Itt feltámasztott egy ifjút Jézus		Küzdelem Spanyol autó jele					
Vég angolul				Ide-oda mozog					Számomra
Éhes szleng kif.						Szatur-nusz hold	Nem én		
Színes fém				Britek		Föld-előtag gör.	Magyar vezér		
Folyó portugálul			és latinul Folyadék	Török tiszt volt					
Magam									
III.							Kicsinyítő képző Római egy		
		Ezüst			Kellemetlen következmény (ék. hiba)				
		Gör.betű kiejtve							

MEGFEJTÉS: I., II., III., és IV. JÉZUS SZAVAI (MARK EV.)

Készítette: Ötvös Csaba

Életképek

Püski Lajos köszöntése születésnapja alkalmából

Táborelőkészítő

Kerti parti

Gyülekezeti kórus évváró alkalma

Templomkorszerűsítés (3.)

Először a templom nyílászáróiban hőszigeteltre cseréltük az üvegeket, 2.135.000 forintért. Utána az úrasztala környékére dobogót építettünk 1.500.000 forintért, hogy a hátsó sorokból is jobban lehessen látni. Ehhez kapcsolódóan megemeltük a főbejárat feletti karzat padjait, hogy az ott ülők legalább a szószéket és részben az úrasztala környékét is láthassák.

A 14-es és 15-ös termünk többször is beázott, mert a lapos tető már 29 éves volt. Soron kívül meg kellett oldani a tetők felújítását, mely munkák 1.800.000 forintért június hónapban el is készültek. Így a különböző időkben épült helyiségeink tetejének felújítása az elmúlt évtized folyamán mind megtörtént. A termék tetejének felújítása után még a nyáron szükséges a belső kifestése is.

Közben a Műszaki Bizottságunk előkészítette az állandó kivetítő rendszer megépítését, valamint a hangosítás korszerűsítését, melyek kivitelezése ősze várható. Ezen munkákra még nem gyűlt össze a szükséges összeg, ezért köszönettel fogadjuk a hálaából fakadó adományokat.

Kerti Péter gondnok

„Ha jó a fa, jó a gyümölcse is, ha rossz a fa, rossz a gyümölcse is. Mert gyümölcseről lehet megismerni a fát. (Mt 12,33)

*Segédlelkészünk Péter-Szarka László
vizsgaistentisztelésén*

Imádkozzunk...

- ♦ nyaralókért,
- ♦ a tábor lelki áldásaiért,
- ♦ az időjárást nehezen viselőkért.

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe, melyen a *Szivárvány* is megtalálható:

www.refnagyerdo.hu

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Kórházlelkészek:

Kenézy Kórház – 511-777/1943

Klinika – 319-057

Európa Rádió – 94,4 MHz

Nagy Imre

Aratók éje

A hold most szép ezüstös sarló,
s az aratók kötelet hánynak,
zsoltár a búzamezőn
pajkos kedve legénynek, lánynak.

Bandagazda pipára gyújtott,
fölpeckelt szeme vigyáz nagyon.
Marék kalással álmodt' izz, mely
bukdosva fut torson, csillagon.

Ez az éj az aratók éje,
a hold most szép ezüstös sarló,
s fényt sugárzik a búzakéve
az Isten áldott hóna alól,

amint öleli a búzamezőt,
kivert álmodt' tartva kezében,
melynek számára most nincs akol
az aratók fáradt szemében.

Úgy bolyong sok gazdátlan álom,
mit Isten gyűjt össze egy nyájba,
s könnyüket elhinti mosolyának
a kenyérbe és a kalácsba.

Szivárvány –

a Debrecen-Nagyerdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25.

Felelős kiadó: Püski Lajos

Nyomda: Litográfia

22. évfolyam 7. szám

Egyházközségünk számlaszáma:

Gyülekezeti honlapunk címe:

Egyházközség hírlevele
Telefon: (52) 410-811

Tördelés: Bene Lászlóné

Készült 400 példányban

Megjelenik havonta

11738008-20012917

www.refnagyerdo.hu